

SENIORIKIRJE

MARRASKUU 2023

TAMPEREEN
MESSUKYLÄN
SEURAKUNTA

**Teit, Herra, talven jäätäväksi,
vaan kohdussaan maa kantaa elämää.
Loit silmuun toivon kestäväksi,
maa kevään helmaan versot synnyttää.
Jos raskas onkin talven ahdistus, niin väkevä on kevään vapaus.**

**Oi, Herra, armon meille annat
ja Kristuksessa meidät vapahdat.
Niin kukkivat kuin jäiset rannat
luomisen uuteen päivään katsovat.
Ja luomakunta yhtyy kiitokseen, Jumalan lasten riemuun,
kirkkauteen.**

Sanat: Niilo Rauhala, virsi 576. Kuva: Tuulikki Tamio

ABRAHAM – USKON ISÄ JA ISRAELIN ISOISÄ

Koonnut: Jyrki Pikkarainen

Raamatun ensimmäisestä kirjasta alkaen seuraamme Israelin kansan vaihteita. Jumala valitsi Aabrahamin ja lupasi hänelle kolmiosaisen lupauksen: maan, kansan ja siunauksen.

"Lähde maastasi, asuinsijoiltasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan. Minä teen sinusta suuren kansan ja siunaan sinua, ja sinun nimesi on oleva suuri ja siinä on oleva siunaus. Minä siunaan niitä, jotka siunaavat sinua, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinun saamasi siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille. 1. Moos. 12: 1-3

Aabrahamin ja Saaran pojanpoika Jaakob, joka itse oli myöhemmin kahdentoista pojan isä, sai Jumalan suvulleen antamaan lupauksen vahvistuksen ja itselleen uuden nimen.

Jumala sanoi hänelle: -- Nimesi on Jaakob, mutta nyt saat uuden nimen: kutsuttakoon sinua Israeliksi. Niin hän sai nimekseen Israel. Vielä Jumala sanoi hänelle: -- Minä olen Jumala, Kaikkivaltias. Ole hedelmällinen, ja tulkoon sukusi suureksi. Monet kansat saavat sinusta alkunsa, ja sinusta tulee kuninkaiden kantaisä. Sen maan, jonka lupasin Abrahamille ja Iisakille, minä nyt annan sinulle, ja myös sinun jälkeläisillesi minä annan sen maan. 1. Moos. 35:10-12

Hebrealaiskirjeen 11. luku kertoo uskon sankareista.

Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä. Uskoon perustuu se todistus, jonka Jumala on isistä antanut. Uskon avulla me ymmärrämme, että maailmat on luotu Jumalan sanalla: näkyvä on syntynyt näkymättömästä. (jakeet 1-3)

Raamatun alussa pian Jumalan luomistyöstä kerrotun jälkeen luemme miehistä, joiden toimet ilmaisivat lujaa uskoa Jumalan sanaan. Heistä mainitaan mm. Abel ja Nooa. Abelin uhri miellytti Jumalaa ja Nooan arkki toi ihmissuvulle uuden alun. He toimivat Jumalan tahdon mukaisesti. Myös Aabraham uskoi Jumalaa ja toimi uskonsa mukaisesti. Hebrealaiskirjeen 11. luku jatkaa.

Usko sai Abrahamin tottelemaan Jumalan kutsua ja lähtemään kohti seutuja, jotka Jumala oli luvannut hänelle perintömaaksi. Hän lähti matkaan, vaikka ei tiennyt, minne oli menossa. Koska hän uskoi, hän asettui muukalaisena luvattuun maahan ja asui siellä teltoissa, ja niin asuivat myös Iisak ja Jaakob, jotka perivät saman lupauksen... Koska Abraham ja Saara uskoivat, he kykenivät saamaan jälkeläisen, vaikka Saara oli hedelmätön ja heidän aikansa jo oli ohi. Abraham piti lupauksen antajaa luotettavana, ja siksi hän, yksi ainoa, mieskuntonsa jo menettänyt, sai jälkeläisiä yhtä suuren määrän kuin on taivaalla tähtiä, yhtä luvuttoman joukon kuin on meren rannalla hiekkajyväisiä. (jakeet 8-9, 11-12)

Aabrahamin suvun vaiheet kertovat luvatusista maista ja runsaslukuisesta suvusta, kansasta - mutta missä viipty siunaus? Siunaus on koko ajan mukana matkassa - sukupolvi seuraa sukupolvea ja Jumala johdattaa kansaansa sitä siunaten ja kohti siunausta, joka "on tuleva siunaukseksi kaikille maailman kansoille". Kun Mooses vei kansaa pois Egyptistä takaisin luvattua maata kohti, he saivat matkaeväiksi mm. rohkaisun ja siunauksen sanat Jumalalta.

Herra sanoi Moosekselle: "Sano Aaronille ja hänen pojilleen: Kun siunaatte Israelin, lausukaa sille näin: -- Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua, Herra kirkastakoon sinulle kasvonsa ja olkoon sinulle

armollinen. Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan. "Kun he näin siunaavat Israelin minun nimeeni, minä annan sille siunaukseni." 4.Ms.6:22

Siunaus tuli todeksi ja siitä tulivat osallisiksi kaikki maailman kansat, kun Jeesus Messias, Jeesus Kristus syntyi. Hänen kanssaan Jumalan siunaus on tullut meillekin.

Näin tapahtui, jotta kaikki muutkin kansat Kristuksen Jeesuksen yhteydessä saisivat Abrahamille luvattua siunauksen ja me häneen uskovina saisimme luvattua Hengen. Gal. 3:14

Me voimme siunata tänäänkin Israelin kansaa ja voimme rukoilla sen naapureiden ja kaikkien maailman kansojen rauhan ja sovun puolesta. Voimme rukoilla Herran siunauksen tai kirkkokäsikirjan sanojen mukaisesti.

Siunaa Israelia ja sen kansaa, jonka olet johdattanut omaan kotimaahan. Auta sen kansalaisia elämään sovussa keskenään ja pyrkimään rauhaan ja yhteistyöhön naapurikansojen kanssa. Johdata omaisuuskansasi löytämään Messiaansa Jeesuksessa Kristuksessa.

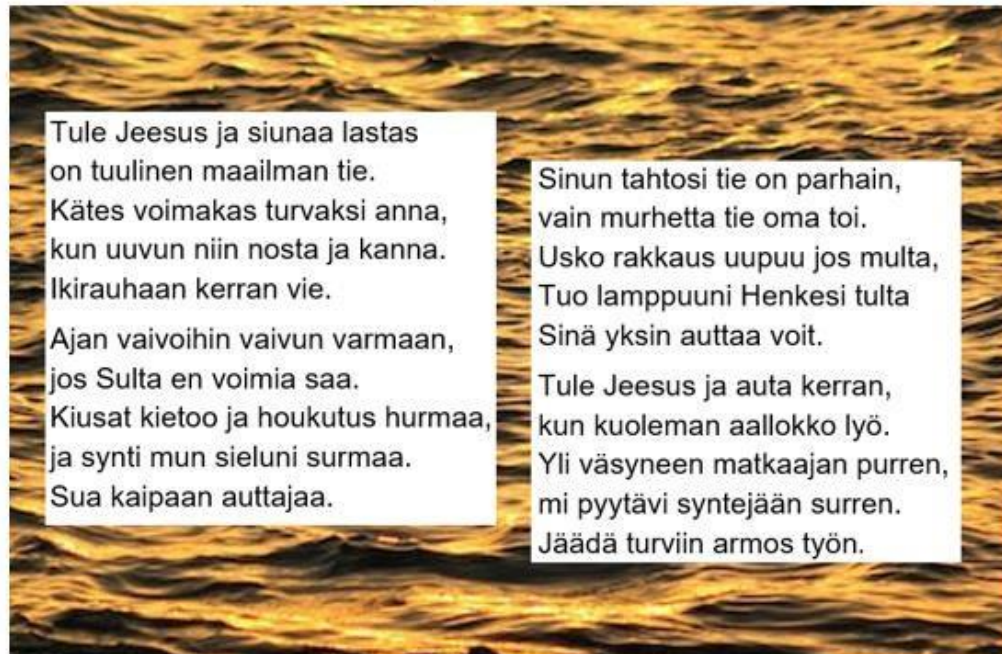
Katso maailman puoleen, joka kaipaava rauhaa. Sinä näet, miten sodat repivät kansoja ja syöksevät ihmisiä hädän valtaan. Sinä kuulet kärsivien ihmisten ja koko luomakunnan huokaukset. Armahda meitä!

1 Jussin jutut

Marraskuun kirjeeseen on jututettu **Aila Jussilaa ja Matti Kerttulaa**. Että voikin 90-vuotias Aila näprätä nättejä tonttuja materiaalinaan pullonkorkkeja, virkata asusteita tontuille, liimata virkkaamansa lakit ja vaatetuksen sekä koristehelmet paikoilleen! Tätä tuotantoa hänellä on ollut kauan Akaa-Volley'n ja VehU:n nuorten toimintojen hyväksi.

Matti Kerttulan elämäntyö on ollut kaupallisella alalla. Harrastuksiin Tampereen aikana on kuulunut auttaminen Mummon kammarin puitteissa sekä ystäväpalvelussa. Vuosi sitten muistisairautta poteneen Seija-puolison jalka petti. Muutamia päiviä sairaalassa ja suruaika. Matti hakeutui toisten ihmisten pariin lääkärin kehotuksesta.

Laulun sanat ovat kirjailija Vilho Rantasen runoutta. Tämän vapaa-kirkollisen saarnamiehen elämänläheisten, hengellisten kirjojen tuotanto oli laajaa. Mainittakoon, että kolme viimeistä vuotta Vilho saneli sairassuoteelta ja pojanpoika Raimo naputteli. Olen tykännyt Rantasen tarinoista, kuten Hilja Aaltosenkin. Rantanen kuoli 1978.

Aila Jussilan tontut tukemassa urheilua

2

Perjantaisen kuntosaliliikunnan jälkeen **Reijo Röytiö** soitti ja kutsui jututtamaan **Aila Jussilaa** Kaukusun kulmaan tonttuasioista.

Ailan tonttuharrastuksen juuret menevät kauas Akaa Volleyhin. Ysikymppisen Ailan tyttärenpojat pelasivat silloin joukkueessa. Niin silloin kuin nyt mummokin voi tukea nuortensa urheilua. ”Jossakin vaiheessa ehdotin joukkueelle, että lahjoittaisin heille tonttuja ja he myisivät seuran hyväksi. Vielä nytkin tonttuja myydään kotiotteluissa sekä Viialassa fysikaalisessa hoitolaitoksessa” Aila kertoo. Kun Vehmaisten Urheilijat (VehU) täytti 90 vuotta 2019, Aila

lahjoitti kaupungin kutsutilaisuudessa 90 tonttua seuran hyväksi. Tonttuja myydään myös VehU:n hyväksi toimistossa. Sen ollessa kiinni ystävällinen K-kauppias ottaa vastaan tontturahat ja tilittää seuralle.

Tontun runkona on pullon korkki. Aluksi usein korkin alareuna on tasattava, jotta tonttu pysyisi seisaallaan. Kasvojen alueelta tekstit on poistettava. ”Sitten virkkaan ketjusilmukkaa alaosaan, liimaan ja kiinnitän alaosan. Virkkaan myssyn, liimaan sen. Piirrän kasvot ja koristelen tontut” Aila asiantuntevasti selostaa. Hän virkkaa pieniä kelloja pienten pakkauspussien sulkemiseen. Tosin sopivia pusseja on hankala löytää. Kahden euron hintaiseen tonttuun vaaditaan iso työpanos. Mielipuuhaan löytyy aikaa, tarmoa ja näppäryyttä 90 v:n vanhanakin! Tontut ovat nättejä!

Aila syntyi **Junttilan** perheeseen Temmeksessä. Kuitenkin muutettiin pian Ouluun, jossa Aila kävi koulunsa. Perheen tilanne muuttui, kun isä kuoli sodassa 1943. Äiti ja kaksi tytärtä jäivät selviytymään ilman isää.

Aila-neitonen lähti sitten Järvenpäähän. Siellä hän valmistui kotita-

3 lousopettajaopistossa puutarhaopettajaksi. "Olin Hämeenlinnassa Etelä-Hämeen Marttojen piiriliiton toiminnanjohtajana vähän yli viisi vuotta", toimelias Aila kertoo ensimmäisestä työmaastaan.

Aila kohtasi tamperelaisen miehen. Aila Juntila tunnettiinkin Aila Jussilana Tampereella. Perhe rikastui kahdella tyttärellä. Neljättä polveakin on kaksi. Lisää opintoja Aila suoritti Tampereelta käsin. Hän kävi Valtion askarteluopistossa ohjaajakoulutuksen Riihimäellä. Lisäksi hän on opiskellut psykologian approbatur-oppimäärän.

"Elämäntyöni oikeastaan olen tehnyt Pirkanmaan sairaalassa askartelunohjaajana" Aila tiivistää.

Kuntouttavien askartelujen lisäksi Aila on ollut järjestämässä monenmoista, mm. juhlia. Potilaat ovat esittäneet potilaille, käyneet Pitkäsäniemessäkin esittämässä.

Olipa mukava jututtaa myönteistä Ailaa. Tosin ympärillä ääntensorina kahvihetkessä oli runsas. Onneksi oli tarkka tallennin!

Matti Kerttula – toimen mies

Mitä yhteistä on Matti Kerttulalla ja kirjailija **Kalle Päätalolla**? Molemmilla elämän vireä alkutaival alkoi Taivalkoskella ja hiljenemistaival taas on ollut Tampereella. Kerttulan perheen isä oli TVH:n rakennusmestari. Hän käynnisteli uusia tienrakennuskohteita ja siltatöitä. Niinpä kaikki neljä perheen poikaa syntyivät eri paikkakunnilla.

Jatkosodasta tuli kohtalokas. Isä joutui rintamalle. Pojista tuli sotarpoja ja kolme lähetettiin 1944 sotalapsiksi Ruotsiin. Matin kodiksi tuli kahden sisaruksen omistama maatila. "Tulin kuin ottopojaksi ja he toivoivat, että jäisin sinne isännöimään." Ruotsijakso kesti kuusi vuotta,

josta tosin Matti oli välillä kansakoulun kuudennen luokan ajan 4 Suomessa. Suomen kielen taito elpyi silloin.

Matilla on kaupallisen alan koulutus. Kauppakoulun hän kävi Mikkelissä ja kauppaopiston Oulussa.

Työtehtävissä Matille konttori- ja koulutarvikemyyjänä ovat kuuluneet koulukalusteet. Hän kierteli esittelemässä tuotteita Osuuskau-poissa Kokkolasta käsin. Kauppa itse hoiti neuvottelut aina koulutoimen kanssa. Matti tutustui Seijaan Muhoksella, jossa molempien vanhemmat elivät. Avioituminen ja lyhyen aikaa Kokkolassa vielä, sitten Matti sai työpaikan Vaasasta Farnosilta, mutta piakkoin oli vuorossa 15 vuodeksi lisalmi ja Olvi. Matti kierteli myyntikonttoreissa ja auttoi myyntitiimiä saamaan suurempia asiakkaita. Loppuajaksi hän halusi vielä vaihtelua. Viimeisin työpaikka oli Hankkija Helsingissä.

Tampereella Matin harrastusalueelle kuului puuhailu Mummon kamarissa. Milloin hän oli TAYS:in naulakkopalvelijana, milloin kantamassa vanhukselle klapikasaoja uunien lähelle, milloin lumihommissa, milloin leikkaamassa nurmikoita, missä milloinkin häntä aina tarvittiin. Lisäksi ystäväpalvelun puitteissa oli henkilökohtaista keskustelua ja kuuntelua sekä pyörätuolissa olevan henkilön ulkoilutusta. Kesäaikana Mattikin nautti kauniista ulkoilumaisemasta. Matin osalta auttaminen päättyi, kun kuorma-auto törmäsi ja kaatoi hänet. Kipurien takia piti lopettaa. Muistoksi hänelle jäi musta laikku hiusrajaan.

Matin lähipiiriin kuuluu perheen kaksi poikaa ja viisi lastenlasta. Perheestään Matti jutteli lämmöllä. Vaimo Seija sairasti Alzheimerin tautia ja vuosi sitten kaatui. Jokunen päivä sairaalassa ja yllättäen puoliso kuoli. Suuren surun aikoina aikoina lääkäri neuvoi, ettei Matti jäisi neljän seinän sisälle. Niinpä hän hakeutui senioripiiriin Kauksun kulmaan. Se on tärkeä. Niinpä siivouspäivä maanantai piti vaihtaa perjantaiksi. Matin kaunis koti olikin tiptop-kunnossa ja alkukahvit heti tarjolla.

**Keksi puheita
ja ajatuksia!**

Taidan tehdä
runoja.

Näistähän voisi
tehdä vaikka
tarinan...

VTKL

JATKA LUONTOLAUSEITA

Tämä ei ole tietokilpailu, jossa on oikeita ja väärä vastauksia vaan **mielikuvituksen kutitteluharjoitus**.

Tarkoitus on keksiä kolmen pisteen tilalle sanoja niin, että syntyy mielikuvia erilaisista luontoon liittyvistä tai luonnossa tapahtuvista tilanteista, jotka voisivat – tai eivät voisi – tapahtua oikeasti.

En ehtinyt kävellä metsäpolkua kuin
muutaman sata metriä, niin...

Katselin laiturilla harvinaisen värikästä
auringonlaskua ja mieleeni tuli...

Istuin soutuveeneen perässä ja roikotin käsiäni
veeneen laidan yli, kun sormeni osui...

Pieni sammakko hyppäsi lumpeen lehdeltä
toiselle ja sen edessä näytti olevan...

Aurinko paistoi selkääni lämpimästi,
työnsin varpaat kuumaan hiekkaan ja...

Pikkuinen lintu kantoi pesäänsä
melkein itsensä kokoista oksaa, vaikka...

VTKL

Ongen koho pomppi veden pinnalla mukavasti, kun...

Nuori poika ratsasti kioskin ohi kauniilla hevosella,
kun olin ostamassa lempijäätelöäni ja sanoin myyjälle: ...

Sade ropisi tasaisesti ikkunalautaan,
takassa räiskyi tuli ja minusta tuntui kuin...

Oksa rasahti kauriin jalan alla, kun se...

Keräsin paljain käsin juhannusruusun upeita kukkia
ja niinhän siinä kävi, että...

Talven ensimmäiset lumihuutalet
leijailivat hiljaa olkapäilleni, kun...

Keittelimme nokipannukahveja laavulla,
kun ystäväni totesi, että...

Kauniina talvi-iltana oli muuten aivan hiljaista,
mutta jostakin kaukaa kuului...